

Државната комисија за жалби по јавни набавки во состав: Маја Малахова – претседател, Елита Шуки – заменик претседател, м-р Мишо Василевски – член, Сузана Раваноска – член и Томо Томовски – член, врз основа на член 200 од Законот за јавните набавки, одлучувајќи по жалбата на жалителот – „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје, изјавена преку полномошник Трајче Саздов, адвокат од Скопје, наш број 09-43/1 од 12.01.2018 година, против Одлуката за поништување на постапка за доделување на договор за јавна набавка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година, донесена по Огласот за доделување на договор за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023) на договорниот орган Град Скопје, врз основа на член 220 став (1) алинеја 6 и став 3 и 4, а во врска со член 211 и член 228 став 2, 3 и 7 од Законот за јавните набавки (Службен весник на Република Македонија бр.27/2015 и бр.78/2015, 192/2015, бр.27/2016, бр.120/2016 и бр.165/2017), на 6^{-та} Седница одржана на ден 31.01.2018 година го донесе следното

РЕШЕНИЕ

1. Жалбата на жалителот „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје, изјавена преку полномошник Трајче Саздов, адвокат од Скопје, против Одлуката за поништување на постапка за доделување на договор за јавна набавка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година, донесена по Огласот за доделување на договор за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023) на договорниот орган Град Скопје, **СЕ УВАЖУВА.**

2. СЕ ПОНИШТУВА Одлуката за поништување на постапка за доделување на договор за јавна набавка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година, донесена по Огласот за доделување на договор за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023) на договорниот орган Град Скопје.

3. СЕ ПОНИШТУВА по службена должност постапката по Огласот за доделување на договор за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023) на договорниот орган Град Скопје.

4. Се задолжува договорниот орган на жалителот „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје, да му ги надомести трошоците на жалбената постапка во висина од 250,00 денари на име административна такса и надомест за водење

на постапка во висина од 6.200,00 денари на име надомест за водење на жалбена постапка, **во рок од 15 дена од денот на приемот на решението.**

5. Барањето за надомест на адвокатските трошоци се одбива како неосновано.

6. Договорниот орган е должен да постапи по решението на Државната комисија, во спротивно ќе се смета дека не е спроведена постапката за доделување на договор за јавна набавка согласно со Законот за јавните набавки.

7. Решението на Државната комисија за жалби по јавни набавки **е конечно.**

Образложение

Економскиот оператор „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје, преку полномошник Трајче Саздов, адвокат од Скопје, изјавил жалба против Одлуката за поништување на постапка за доделување на договор за јавна набавка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година, донесена по Огласот за доделување на договор за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023) на договорниот орган Град Скопје, бидејќи смета дека договорниот орган не постапил согласно Законот за јавни набавки, и предлага жалбата да се уважи и да се спроведе нова евалуација.

Во одговорот на жалбата бр.08-6208/11 од 18.01.2018 година договорниот орган наведува дека жалбата е неоснована, поради што предлага истата да се одбие.

Државната комисија за жалби по јавни набавки во текот на жалбената постапка ги изведе писмените докази и тоа: жалбата, одговорот на жалбата, одлука за јавна набавка, огласот, тендерската документација, записникот од отворањето на понудите, понудите на понудувачите, извештајот за спроведена постапка, извештајот од електронска аукција, одлука за поништување на постапка, како и останатата документација приложена во предметот, при што врз основа на член 220 став (1) алинеја 6 од Законот за јавните набавки најде:

Жалбата е дозволена, навремена и изјавена од овластен подносител.

Жалбата е основана.

Од увидот во доставените списи на предметот и испитувајќи ги жалбените наводи, Државната комисија за жалби по јавни набавки ја утврди следната фактичка состојба:

Договорниот орган, спровел постапка за јавна набавка со Отворена постапка бр.69/2017 за набавка на услуги – изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018-2023), за што претходно донел Одлука за јавна набавка бр.08-5651/1 од 31.07.2017 година, а која постапка била објавена на ЕСЈН на Бирото за јавни набавки. Договорниот орган извршил анализа на пазарот во поглед на критериумите за утврдување на способност со доставување на анкетен прашалник и позитивен одговор бил доставен од 6 (шест) економски оператори, со што утврдил дека не е потребно да се поднесе барање за добивање на согласност до Советот за јавни набавки. Набавката не била делива, а договорниот орган во тендерската документација и во огласот предвидел дека како критериум за избор ќе се користи најниска цена, постапката ќе се спроведе со користење на електронски средства и ќе заврши со спроведување на електронска аукција. Од понудувачите било побарано да достават Изјава за независна понуда, 3% Гаранција на понудата и 5% Гаранција за квалитетно извршување на договорот.

До крајниот рок за поднесување на понудите 04.09.2017 година во 12:00 часот пристигнале вкупно 5 (пет) понуди од економските оператори: „ДЕКОНС-ЕМА“ ДОО – Скопје, Градежен институт „МАКЕДОНИЈА“ АД – Скопје, „ГЕИНГ Кребс унд Кифер Интернешнл и др.“ ДОО – Скопје „ЕВРОСИМОВСКИ КОНСАЛТИНГ“ ДООЕЛ – Скопје, и „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ Скопје, за што бил изготвен Записник од отворањето на понудите бр.08-5651/5 од 04.09.2017 година. Комисијата за јавни набавки на договорниот орган извршила првична проверка на комплетноста и валидноста на понудите и понудувачите кои поднеле прифатливи понуди ги поканила на е-аукција која се одржала на 06.11.2017 година од 09:00:00 часот до 10:18:00 часот. По завршувањето на е-аукциите, врз основа на Извештајот за текот на е-аукцијата и Извештајот од спроведена постапка бр.0856-51/6 од 16.11.2017 година, Комисијата за јавни набавки дала предлог постапката да се поништи согласно член 169 став 1 алинеја 8 од Законот за јавни набавки. Ваквиот предлог бил прифатен од страна на одговорното лице на договорниот орган, по што била донесена сега оспорената Одлука за поништување на постапка бр.08-5651/8 од 29.11.2017 година. Незадоволен од донесената Одлука за поништување на постапка, жалба до Државната комисија за жалби по јавни набавки поднесе економскиот оператор „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје. Државната комисија за жалби по јавни набавки на 60-та седница одржана на ден 26.12.2017 година, донесе Решение бр.09-600/7 од 26.12.2017 година со кое ја уважи жалбата, ја укина Одлуката за поништување на постапка

за доделување на договор за јавна набавка бр.08-5651/8 од 29.11.2017 година и предметот го врати на договорниот орган на повторно одлучување. Договорниот орган повторно донел Одлука за поништување на постапка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година.

Незадоволен од донесената Одлука за поништување на постапка бр.08-5651/12 од 04.01.2018 година, жалба до Државната комисија за жалби по јавни набавки поднесе економскиот оператор „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје.

Проверувајќи ги жалбените наводи на жалителот, Државната комисија за жалби по јавни набавки го утврди следното:

Жалителот во жалбата наведува дека изреката на одлуката е нејасна и не ги содржи основните елементи, како број на одлука и датумот кога истата е донесена, дека истата противречи самата на себе и на наводите истакнати во образложението на одлуката. Жалителот смета дека наводите истакнати во образложението на Одлуката не соодветствувале со фактичката состојба од причина што член 125-а се однесувал на случај кога е поднесена само една понуда која е прифатлива или останала само една една прифатлива понуда, што не било случај во предметната постапка, бидејќи повеќе економски оператори биле квалификувани да поднесат конечна цена преку ЕСЈН. Согласно Извештајот од спроведената постапка бр.08-5651/6 од 16.11.2017 година, Комисијата за јавни набавки му предложила на Градоначалникот да ја поништи постапката за доделување на договор за јавна набавка од причина што поради непредвидени и објективни околности се промениле потребите на договорниот орган, а врз основ на член 169 став 1 алинеја 8 од Законот за јавните набавки, при што Градоначалникот на Град Скопје го прифатил предлогот на Комисијата. По вака донесената одлука, жалителот изјавил жалба до Државната комисија, која донела Решение со кое ја уважила жалбата и ја укинала одлуката за поништување на постапката и предметот го вратила на повторно постапување. Во одлуката на Државната комисија било наведено дека при донесување на одлуката договорниот орган не образложил кои се непредвидените и објективни околности кои се промениле кај истиот и заради кои се понишува одлуката за избор. Жалителот наведува дека и во повторно донесената одлука од страна на договорниот орган не било наведено образложение за непредвидените и објективни околности кои се промениле кај договорниот орган. Договорниот орган во одлуката за поништување на постапката навел дека „Во меѓувреме од страна на надлежниот Сектор за заштита на животната средина и природата кој бил надлежен за спроведување на набавката и кој бил подносител на барањето за јавна набавка преку Комисијата за јавни набавки до Градоначалникот на Град Скопје повторно доставил предлог за поништување на

постапката согласно даденото образложение во писмо со бр. 17-03.01.2018 година“ што за жалителот не претставувало образложение како што била дадената насоката во Решението донесено од страна на Државната комисија за жалби по јавни набавки. Според жалителот, договорниот орган погрешно го применил материјалното право од причина што во конкретниот случај Комисијата за јавни набавки по спроведување на целосната постапка, му предложила на Градоначалникот истата да ја поништи при тоа без да даде какво било образложение, единствено повикувајќи се на член 169 став 1 алинеја 8 од Законот за јавните набавки. Жалителот смета дека истата грешка се повторувала и при донесување на новодонесената одлука и покрај тоа што при поднесување на претходната жалба, жалителот се повикал на одредбите од Законот за јавните набавки, и тоа: член 28 став каде што е наведено дека (1) „За потребата од јавна набавка одлучува договорниот орган. (2) Со одлуката се утврдува предметот (видот) и количината на набавката, износот и изворот на средствата потребни за реализација на договорот, начинот и постапката за доделување на договорот за јавна набавка и се назначуваат претседателот и членовите на комисијата за јавна набавка, нивниот број и нивните заменици (во натамошниот текст: комисија), како и ангажирање на надворешни стручни лица, доколку е потребно.“ Имајќи ги во предвид погоре наведените одредби, жалителот смета дека Комисијата немала законска надлежност да одлучува за потребата од јавна набавка како во конкретниот случај, ниту да предлага поништување на веќе спроведена јавна набавка, бидејќи за истата била донесена Одлука од страна на договорниот орган дека постои потреба. Според жалителот и покрај насоките на Државната комисија за жалби по јавни набавки и укажувањето дека се постапува спротивно на одредбите од Законот за јавните набавки при повторното одлучување договорниот орган продолжил со самоволното постапување кое било спротивно на позитивните законски прописи. Подносителот на жалбата се повикува и на член 29 од Законот за јавните набавки каде се регулирани работите кои ги врши Комисијата за јавни набавки. Во наведениот член никаде не било предвидено дека Комисијата за јавни набавки ја утврдува потребата за јавни набавки, ниту пак дека може да му достави таков извештај на договорниот орган. Имено, жалителот потенцира дека Комисијата за јавни набавки е орган кој единствено ја спроведува постапката за јавна набавка и нема советодавна надлежност ниту пак одлучува за потребите на договорниот орган. Согласно член 60 Став (2) од Законот за животна средина „Советот на општината, на градот Скопје и на општините во градот Скопје, врз основа на оцената на своите специфични состојби и потреби, а во согласност со Националниот акционен план за животната средина, донесуваат локални акциони планови за животната средина, во согласност со методологијата од членот 61 став (3) на овој закон.“ од Законот за животна средина „Планските документи од ставовите (1) и (2) на овој член се донесуваат

за период од шест години и тековно се обновуваат во зависност од новонастанатите услови, а задолжително се обновуваат по истекот на рокот за кои се донесени.“ Согласно наведената одредба, жалителот смета дека ова преставувало задолжителна обврска на Град Скопје за обновување на документацијата по истекот на рокот за кој истата била донесена, па имајќи го во предвид наведеното нејасно е како можела Комисијата за јавни набавки на Град Скопје да дава предлози до Градоначалникот на Град Скопје за постапката која веќе била спроведена и се однесувала на законска обврска - Изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје, како и при тоа да бара истата да се поништи, повикувајќи се на одредба од Законот за јавни набавки која се однесувала на непредвидени и објективни околности заради кои се промениле и потребите на договорниот орган. Во Член 60 став 2 од истиот закон била дефинирана обврската на општините за изготвување на Локални акциони планови за животната средина (ЛЕАП). Локалните акциони планови за животната средина се изготвувале врз основа на оцената на специфичните состојби и потреби на Општината, усогласени со Националниот акционен план за животна средина. Жалителот во жалбата го наведува дека во согласност со Законот за животна средина („Службен Весник на Република Македонија“ бр. 53/2005, 81/2005 и 24/2007), кој е усогласен со европската регулатива, општините имаат свои обврски и надлежности, кои се однесувале на: Формирање локални мрежи за мониторинг на одделни медиуми и области од животната средина и доставување на податоците од истите, по претходно пропишани услови, до Министерството за животна средина и просторно планирање; Информирање на јавноста за случаите на надминување на дозволените емисии на загадување на животната средина и донесување акти за преземање на задолжителни мерки, доколку загадувањето е ограничено на подрачјето на територијата на Општината; Воспоставување и одржување на Информативен систем, односно воспоставување и одржување на Регистар на загадувачки материји и супстанции и нивните карактеристики за подрачјето на Општината и Катастар на животната средина и доставување на добиените податоци до надлежното министерство, најмалку еднаш месечно; Изготвување на Извештај за состојбата на животната средина на подрачјето на Општината и негово доставување до надлежното Министерство за животна средина, на одобрување. Истиот треба да биде достапен за јавноста; Подготвување на Локален акционен план за животна средина, во согласност со донесената методологија од страна на министерот за животна средина; Спроведување на Локалниот акционен план за животна средина; Спроведување стратемиска оценка на животната средина на одредени планови и програми. Општината е должна да ги следи ефектите врз животната средина од спроведувањето на планскиот документ и доколку има негативни ефекти, да го известат надлежното министерство; Обезбедување на сите потребни мерки и пропишување на постапки со кои се обезбедува остварување

на правото за пристап до информациите и учество на јавноста во донесувањето на одлуките кои се однесуваат на состојбата на животната средина, како и обезбедување на изјаснување на јавноста во постапката за донесување на тие одлуки; Определување овластено лице, кое ќе биде одговорно за остварување на правото за пристап до информации за животната средина и обезбедување на просторија во која заинтересираните ќе можат да ги разгледаат или да извршат увид во бараните информации за животната средина; Обезбедување пристап до бараните информации за животната средина во најкраток можен рок, не подоцна од еден месец од денот на приемот на барањето за информација, а ако се работи за пообемна и покомплексна информација, најдоцна два месеца од денот на приемот на барањето за информацијата; По одредување од страна на Владата на Република Македонија, одобрување или одбивање на Елаборат за животна средина, преку издавање на решение за одобрување или одбивање и водење Регистар за одобрени елаборати; Издавање на Б-интегрирани еколошки дозволи, односно водење на постапка за интегрирано спречување и контрола на загадувањето. За општините кои припаѓаат кон градот Скопје, тие ингеренции ги презема градоначалникот на град Скопје; Изготвување на Надворешен план за вонредни состојби (спречување и контрола на хаварии со присуство на опасни супстанции), врз основа на добиените внатрешни планови за вонредни состојби од инсталациите и негово доставување до надлежното министерство; Изработка на документ за одржлив развој - Локална агенда 21; Постапување на овластени инспектори за животна средина на локално ниво, кои вршат инспекциски надзор над примената на Законот за животна средина и прописите донесени врз основа на него; Преземање мерки и активности, кои се однесуваат на привремена и трајна забрана за вршење на определени дејности или промет на определени производи; Преземање на сите мерки и активности за заштита и унапредување на животната средина; Поттикнување на развој на образованието и јавната свест во областа на животната средина. Жалителот наведува дека ЛЕАП 2 за Скопје било донесен во Март 2011 и неговата важност истекувала во Март 2017 година, па оттука потребата за спроведување на оваа јавна набавка била е законска обврска и истата била неопходна, бидејќи во моментот не постоел локален акционен план за животна средина за Град Скопје за периодот кој следи. Согласно Законските одредби и насоки, потребата за изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје и негово усогласување со Националниот акционен план за животната средина е од највисок приоритет за Град Скопје и Република Македонија, не само поради законската обврска и европската регулатива, туку и поради приоритетите во подобрување на состојбата со животната средина во Градот Скопје, приоритети кои се високо на агендата на Градоначалникот на Град Скопје, а истовремено истиот по „насоки“ на Комисијата за јавни набавки донесува Одлука со која се поништува постапката за доделување на договор за јавна набавка. Имено, жалителот наведува дека

како што било наведено и во претходната жалба доставена до Државната комисија за жалби по јавни набавки, ЛЕАП 2 за Скопје бил донесен во Март 2011 и неговата важност истекувала во Март 2017 година, па оттука потребата за спроведување на оваа јавна набавка не само што претставувала законска обврска, туку истата била неопходна бидејќи во моментот не постоел локален акционен план за животна средина за Град Скопје за периодот кој следел. Согласно Законските одредби и насоки, потребата за изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје и негово усогласување со Националниот акционен план за животната средина претставувало највисок приоритет за Град Скопје и Република Македонија, не само поради законската обврска и европската регулатива, туку и поради приоритетите во подобрување на состојбата со животната средина во Градот Скопје, приоритети кои се високо на агендата на Градоначалникот на Град Скопје, а истовремено истиот по „насоки“ на Комисијата за јавни набавки донесува Одлука со која се поништува постапката за доделување на договор за јавна набавка. Жалителот смета дека договорниот орган овој пат повторно не дал соодветно образложение во Решението за причините за поништување на одлуката, туку преку посебен допис доставен од страна на Комисијата за јавни набавки го известила жалителот зошто се поништува постапката за доделување на договор за јавна набавка. Подносителот на жалбата истакнува дека наведеното известување било спротивно на Законот за јавните набавки, бидејќи именуваната комисија немала надлежности да носи вакви одлуки, а воедно ваквото известување требало да биде наведено во образложението на Решението и да биде дадено од страна договорниот орган, а во никој случај од страна на Комисија која согласно законот имала точно определени надлежности, а тоа било спроведување на јавните набавки. Во Известувањето било наведено дека во текот на спроведување на постапката за јавна набавка за изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје, било констатирано дека во Градот Скопје се наметнала нова стратешка цел - заложбата Градот Скопје да влезе на листата на Зелени градови. Оттука, проектната задача за изработка на ЛЕАП-от во следната постапка требал да се дополни со Преглед на условите што требале да бидат задоволени за влегување на листата на Зелени градови, анализа на можностите на Град Скопје да стане Зелен град и потребните политики, мерки и активности тоа да се постигне. Евентуалното непроширување на обемот на набавката, односно не опфаќањето на наведената проблематика со проектната задача за изработка на ЛЕАП-от, ќе претставувал проблем за Град Скопје од причини што следниот ЛЕАП ќе се изготвувал после 6 години (времетраење на еден ЛЕАП), временски период што бил неприфатлив за поставената цел, па за жалителот во таков случај неопходно било да се обезбедат дополнителни финансиски средства наменети за разработување на проблематиката на Зелените градови во посебен проект, за што Градот Скопје немал предвидени средства во својот Буџет за 2018 година.

Исто така, жалителот истакнува дека ваквите наводи во известувањето од страна на комисијата биле неосновани од причина што средствата кои биле обезбедени и планирани за јавната набавка биле средства од буџетот за 2017 година, а доколку градот не предвидел дополнителни средства во својот буџет за 2018 година кои ќе бидат наменети за разработување на проблематиката на Зелените градови тоа можело да се направи со ребаланс на буџетот или да се склучи анекс на договорот за предметната набавка кој договорниот орган бил должен да го склучи. Воедно, жалителот смета дека не е неопходно да се поништи претходната постапка бидејќи од страна на економскиот оператор можело да се побара дополнително да се изготви Прегледот на условите што треба да бидат задоволени за влегување на листата на Зелени градови, анализа на можностите на Град Скопје да стане Зелен град и потребни политики, мерки и активности тоа да се постигне. Подносителот на жалбата смета дека Одлуката на град Скопје како причина поради која се поништува постапката за изработка на ЛЕАП, со цел да се направи Преглед на условите што треба да бидат задоволени за влегување на листата на Зелени градови, анализа на можностите на Град Скопје да стане Зелен град и потребните политики, мерки и активности тоа да се постигне била погрешна и против законска и спротивна на потребата градот Скопје да го подготви ЛЕАП-от со цел дефинирање на приоритетите во подобрувањето на состојбата со животната средина. Секое одложување на одлуката за спроведување на ЛЕАП како стратешки документ за животната средина во градот Скопје директно ќе штетел на имиџот на администрацијата на градот Скопје и на граѓаните на градот Скопје, кои заслужуваат подобра животна средина и спроведување на итни мерки со цел намалување на загадувањето, одржлив развој и самоодржливост. Жалителот истакнува дека Одлуката за изработка на ЛЕАП била објавена согласно Законот за заштита на животната средина, согласно одредбите погоре наведени, додека Одлуката за влегување на листата на Зелени градови не била поврзана со никаква законска обврска согласно позитивната законска регулатива во Република Македонија и не требала да биде дел од никаков обврзувачки текст во рамките на повик за јавна набавка за изработка на ЛЕАП кој произлегува од законските обврски на градот Скопје. Во насока на коментарот „вметнувањето на сегментот на Зелени градови и негова разработка во насока на потребите на Град Скопје, во изработувањето на ЛЕАП 3 за Град Скопје во делот за одржлив развој, е од големо значење, заради задоволување на новосоздадената стратешка цел“, жалителот истакнува дека ЛЕАП е единствен стратешки документ кој се изработува согласно Законот за животната средина, а придружувањето на мрежата на Зелени градови, не е дефинирана како стратешка цел во ниеден стратешки документ изработен на национално или локално ниво, со оглед дека се работи за неформална иницијатива. Изработката на ЛЕАП претставувала законска обврска која се изработува на одреден временски период и секое

одложување е прекршување на член 60 став 4 од Законот за животната средина. Иницијативата „Европска мрежа на зелени градови“ - била основана 1996 година во рамките на проектот „Thermie project European Green Cities“. Европската мрежа на зелени градови бил Форум на иновативни проекти, размена на искуство и размена на иницијативи за оддржливо урбано живеење и добри практики. Европска мрежа на зелени градови претставувала невладина и непрофитна граѓанска организација со седиште во Данска. Согласно Статутот на „Европска мрежа на зелени градови“ можело да се утврди дека мрежата на зелени градови била мрежа на градови во рамките на Европската Унија и претставувало неформална иницијатива членувањето во оваа мрежа, но не и стратешка определба ниту на градовите кои биле дел од оваа мрежа. Согласно горе наведеното можело да се утврди дека не станувало збор за Законска обврска и истата се однесувала на Држави/Градови кои не се дел од Европската Унија. Жалителот истакнува дека доколку не се спроведе оваа јавна набавка, градот Скопје нема да можел да спроведе иста јавна набавка, со што до конечна изработка на ЛЕАП 3, градот Скопје најмалку 2 години ќе го нема стратешкиот документ за животна средина кој бил и законска обврска согласно националната и европската легислатива. Во жалбата, подносителот се повикува и на член 2 од Законот за јавни набавки со цел да се обезбеди транспарентност и интегритет во процесот на доделување на договори за јавни набавки и рационално и ефикасно искористување на средствата во постапките за доделување договори за јавна набавка. Имајќи го во предвид горенаведеното, жалителот и предлага на Државната комисија за жалби по јавни набавки по разгледување на жалбата и жалбените наводи да донесе одлука со која се укинува одлуката за поништување на постапката и да се задолжи договорниот орган да донесе одлука за избор на најповолна понуда, согласно спроведената електронска аукција, како и да се надоместат трошоците сторени со жалбената постапка и адвокатските трошоци во висина од 10.400,00 денари + 18% ДДВ.

Договорниот орган во одговорот на жалбата дава хронологија на постапката и наведува дека истата не е основана. Согласно член, 28 став 1 од Законот за јавните набавки, по претходно обезбедени средства во Буџетот на Град Скопје и утврдена проектна задача и услови за доделување на договор за јавна набавка за Изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје (2018- 2023) Градоначалникот, со Одлука за јавна набавка ја утврдил потребата за јавната набавка. Со Одлуката за јавна набавка ја формирал и Комисијата со членови, вработени лица во секторот за заштита на животната средина и природата, надлежни и стручни за спроведување на постапката во рамките на извршување на законските надлежности на Град Скопје, која Комисија била надлежна во согласност со член 29 од Законот за јавните набавки да ги презема сите дејствија во спроведување на постапката и да достави предлог за избор на најповолна

понуда, односно поништување на постапката. Договорниот орган наведува дека постапката за доделување на договор за јавна набавка согласно член 54 став 4 од законот, започнува со објавување на огласот. Согласно истото постапката за доделување на договор спроведена по објавен оглас завршувала или со доделување на договор со избор на најповолна понуда согласно член 162 од законот или постапката се поништува со исполнување на еден од законските основи наведени во член 169 од законот за јавните набавки. Договорниот орган преку одговорното лице, односно Градоначалникот надлежен за одлучување во постапката за доделување на договор, донел одлука по претходно доставен предлог од страна на Комисијата, согласно законските надлежности и дејствија наведени во членот 29 од законот. Согласно претходно наведеното, договорниот орган истакнува дека и самиот жалбен навод бил противречен за самиот жалител цитирајќи ја законската одредба за постапување на комисиите во спроведување на постапките за доделување на договор за јавна набавка, за што во постапката за одлучување и донесување на одлуката во постапката за јавна набавка работата на Комисијата била со активна улога, како таква дефинирана во законските одредби во донесувањето на актите за одлучување. Согласно истото, комисијата формирана во рамките на надлежниот сектор за заштита на животната средина и природата со детално образложение и факти, доставила предлог за поништување на постапка поради причини од неможноста на понатамошно спроведување на постапка и склучување на договор како што навел и во самото образложение. Имено, во самото образложение било наведено дека во текот на спроведување на постапката за јавна набавка за изработка на ЛЕАП 3 за Град Скопје, било констатирано дека во Градот Скопје се наметна нова стратешка цел - заложбата Градот Скопје да влезе на листата на Зелени градови. Оттука, договорниот орган смета дека проектната задача за изработка на ЛЕАП-от во следната постапка требал да се дополни со преглед на условите што требале да бидат задоволени за влегување на листата на Зелени градови, анализа на можностите на Град Скопје да стане Зелен град и потребни политики, мерки и активности тоа да се постигне. Договорниот орган истакнува дека станувало збор за многу важен сегмент во рамки на одржливиот развој, кој требал да биде опфатен со ЛЕАП-от, како раздвоен документ што ќе се реализира во наредните шест години, како и евентуалното непроширување на обемот на набавката, односно не опфаќањето на наведената проблематика со проектната задача за изработка на ЛЕАП-от, ќе претставувал проблем за Град Скопје, бидејќи следниот ЛЕАП ќе се изготвувал после 6 години (времетраење на еден ЛЕАП), временски период што бил неприфатлив за поставената цел. Во тој случај неопходно било да се обезбедат дополнителни финансиски средства наменети за разработување на проблематиката на Зелените градови во посебен проект, за што Градот Скопје немал предвидени средства во својот Буџет за 2018 година. Поаѓајќи од изнесеното, вметнувањето на сегментот на Зелени градови

и негова разработка во насока на потребите на Град Скопје, во изработувањето на ЛЕАП 3 за Град Скопје во делот за одржлив развој, бил од големо значење, заради задоволување на новосоздадената стратешка цел. На вака утврдената фактичка состојба од страна на Комисијата, а согласно законските надлежности на Град Скопје, договорниот орган смета дека без предметно би било склучувањето на договорот за реализација на предметната набавка од причини што објавената проектна задача во огласот за доделување на договор за јавна набавка не претставувал предмет на извршување на активностите и надлежностите на Град Скопје, согласно вака утврдената стратегија на Комисијата. Исто така, договорниот орган укажува дека согласно утврдената стратегија за изработката на ЛЕАП-от, за обезбедување на дополнителни финансиски средства наменети за разработување на проблематиката на Зелените градови во посебен проект, Градот Скопје немал предвидени средства во својот Буџет за 2018 година. Имено, буџетите на Град Скопје се донесувале согласно Законски утврдени процедури по претходно донесени планови кои биле усогласени со утврдените законски надлежности од страна на сите сектори како организациони единици во рамките на Град Скопје и врз основа на тоа се правела финансиската конструкција за реализација на предвидените проекти за донесување на Буџет за реализација на истите и вршење на законската надлежности на Град Скопје. Согласно истото, договорниот орган смета дека неосновано било навлегувањето на жалителот во постапките и начинот на донесување на Буџетот на Град Скопје, за што единствено право и одговорност било на Градот Скопје да одлучува за истото. Договорниот орган истакнува дека сите утврдени планови и програми во делот од спроведувањето на основните законски надлежности на Град Скопје, се усогласувале со новите поставени услови на делување и приоритетите како што била утврдената цел за влегување на листата на Зелени градови, анализа на можностите на Град Скопје да стане Зелен град и потребни политики, мерки и активности тоа да се постигне, па согласно истото, право на договорниот орган било да одлучи за спроведување на оваа цел, односно дополнување на проектната задача за изработка на ЛЕАП-от во следната постапка. Договорниот орган одлучувајќи за ова право исто така имал и одговорност во делот како што навел жалителот дека секое одложување на одлуката за спроведување на ЛЕАП како стратешки документ за животна средина во градот Скопје, ќе штети на имиџот на администрацијата на Град Скопје и на граѓаните на градот Скопје. Согласно вака утврдената цел договорниот орган наведува дека нема да има можност од понатамошно спроведување на постапката, а со тоа Градот Скопје ќе сносел и одговорност за законската неможност од објавување на истата постапка пред истекот на законскиот утврдениот рок од 6 (шест) месеци за објавување на истата, во кој период, делувањето на стручните лица ќе било во насока на изработување на проектната задача која ќе ги задоволела потребите согласно

делувањето и целите на Град Скопје. Врз основа на претходно утврдени факти за поништување на спроведената постапка, Комисијата за јавни набавки ја утврдила законската основа за поништување на постапката и согласно член 169 став 1 алинеја 8 од Законот за јавни набавки дека поради непредвидени и објективни околности се промениле потребите на договорниот орган, доставила предлог до Градоначалникот постапката да се поништи, по претходно известување до сите понудувачи учесници во постапката со детално образложение за основот на поништување на постапката. Градоначалникот го прифатил предлогот на Комисијата и донел одлука за поништување на постапката. Согласно се претходно наведено, договорниот орган и предлага на Државната комисија за жалби по јавни набавки да ја одбие жалбата на жалителот како неоснована.

Државната комисија постапувајќи по жалбата и жалбените наводи, како и по службена должност согласно член 211 од Законот за јавните набавки, а врз основа на доказите приложени во предметот од спроведената постапка за доделување договор за јавна набавка, утврди дека жалбата на економскиот оператор „ОЗ ИНВЕСТ“ ДООЕЛ – Скопје е основана.

Државната комисија за жалби по јавни набавки утврди дека основани се жалбените наводи на жалителот дека договорниот орган во оваа постапка не постапил согласно одредбите од Законот за јавни набавки.

Со увид во оспорената одлука за поништување на постапката за доделување на договор за јавна набавка, се утврди дека договорниот орган и по повторното одлучување не ги навел и не ги аргументирал непредвидените и објективните околности поради кои се промениле потребите на договорниот орган. Во одговорот на жалбата, во дописот бр.38-5651 од 03.01.2018 година како и во Известувањето за поништување на постапката за доделување на договор за јавна набавка, договорниот орган ги наведува причините за поништувањето на постапката но не е во оспорената Одлука која е основ за поднесувањето на жалбата.

Постапувајќи по службена должност согласно член 211 од Законот за јавни набавки, Државната комисија утврди дека договорниот орган сторил битна повреда на законот во постапката за доделување на договор за јавна набавка предвидена во член 210 став 1 алинеја 3 од Законот за јавни набавки.

Во член 210 став 1 алинеја 3 од Законот за јавни набавки е наведено: “Битни повреди на законот во постапките за доделување на договор за јавна набавка се, ако: - тендерската документација на постапката за доделување на договор за јавна набавка не е во согласност со овој закон и довела или можела

да доведе до дискриминација на економските оператори или ограничување на пазарната конкуренција.“.

Имено, во образецот на референтната листа, односно напомената во овој образец, договорниот орган навел дека истиот се пополнува согласно минималниот услов од потточка 2.4.1 алинеја 1 од тендерската документација, односно утврдените докази во потточка 2.4.2 алинеја 1 од тендерската документација, за што во прилог се доставуваат дефинираните докази. Со увид во наведените потточки од тендерската документација, се утврди дека договорниот орган не предвидел доставување на докази, што создава забуна и несигурност при изготвувањето на тендерската документација и учеството во оваа јавна набавка и не е согласно член 32 став 1 од Законот за јавни набавки како и со член 2 од истиот закон.

Во член 2 од Законот за јавни набавки е наведено: ”(2) Со овој закон особено се обезбедува: - конкуренција меѓу економските оператори, - еднаков третман и недискриминација на економските оператори, - транспарентност и интегритет во процесот на доделување на договори за јавни набавки и - рационално и ефикасно искористување на средствата во постапките за доделување договори за јавна набавка.“.

Во член 32 став 1 од Законот за јавни набавки е предвидено:” (1) Договорниот орган е должен во тендерската документација да ги наведе барањата, условите, критериумите и други неопходни информации, со цел да му обезбеди на економскиот оператор целосни, точни и прецизни информации во врска со начинот на спроведување на постапката за доделување на договор за јавна набавка.“.

Во потточката 1.5.2 од тендерската документација (применливи прописи), договорниот орган навел прописи кои не се однесуваат на предметот оваа јавна набавка, што исто така не е во согласност со член 32 став 1 од Законот за јавни набавки.

Поради напред наведеното, Државната комисија за жалби по јавни набавки одлучи по службена должност да ја поништи оспорената одлука за поништување на постапката за доделување на договор за јавна набавка како и целокупната постапка по оваа јавна набавка согласно член 220 став 1 алинеја 6 од Законот за јавни набавки.

Полномошникот на жалителот во жалбата побара да му се надоместат 10.400,00 денари + 18% ДДВ на име надомест на трошоци во целост и тоа износ од 9.100,00 денари на име адвокатски трошоци за состав на правен лек жалба и износ од 1.300,00 денари за состав на полномошно. Државната комисија за

жалби по јавни набавки постапувајќи согласно член 228 став (2), (4) и (7) од Законот за јавните набавки не го прифати барањето за надомест на трошоците наведени од страна на полномошникот на жалителот, бидејќи не ги докажа оправданите трошоци на постапката, односно истиот не доставил валиден доказ за платени адвокатски услуги (фактура, уплатница, фискална сметка и сл.), а со оглед на фактот што жалителот успеал во постапката, согласно член 228 став (2) и (7) од Законот за јавните набавки, Државната комисија одлучи да му ги надомести трошоците на жалбената постапка, за кои жалителот уредно приложил писмени докази за претходно извршена уплата.

Согласно член 211 од Законот за јавни набавки: „(1) Во постапката за правна заштита Државната комисија постапува во границите на жалбените наводи, а по службена должност и во поглед на битните повреди пропишани во член 210 од овој закон.“.

Од причини погоре изложени, се донесе Решение како во диспозитивот.

Упатство за правно средство: Согласно член 230 од Законот за јавните набавки и член 20 од Законот за управните спорови, против ова решение незадоволната странка може да поднесе тужба до Управниот суд на Република Македонија во рок од 30 од денот на приемот на решението.

Бр.09-43/7
31.01.2018 год.
С к о п ј е

**ПРЕТСЕДАТЕЛ,
Маја Малахова**

Доставено до:

- Архива,
- Град Скопје Бул.„Илинден“ бр.82 Скопје
- Полномошник Трајче Саздов, адвокат ул. „Дебарца“ бр.57/17 Скопје